LJUBAV, ALI UJESEN

napisala: Vjekoslava Huljić

Sara me ostavila.

Na cjedilu. Kao krpu. Onu kuhinjsku. Mokru.

Zapravo, ja sam kao juha koja je pobjegla niz cjedilo.
I ova kiša jesenja nema nimalo razumijevanja za moje slomljeno srce.

Sara ga je razbila kao vazu. Donedavno je moje srce bilo kao vaza iz dinastije Ming, a ona ga je pretvorila u običnu, keramičku vazu iz samoposluge koju je razbila. Kako ću hodati svijetom ovako jadan, slomljena srca?

Nije mi ni do čega. Ni do palačinki s Nutellom, koje najviše volim.

Ne znam bih li šutao loptu ili plakao? A ne daj Bože da moram gledati neku romantičnu komediju! Ridao bih da bi me svi u mom kvartu čuli, a možda i u susjednom!

Možda da napišem neku pjesmu? Ljubavnu? Da bar nekako kreativno iskoristim ovu bol! Ali, što ću onda od pjesme? Bilo bi me sram ikom je pokazati! Ispao bih nekakav jado!

A da usisavam po kući? Možda ću usisati komadiće srca koje je Sara razbila. Možda ću se osjećati bolje.

A da se ubodem na kaktuse koje mama uzgaja? Možda će bol od bodlja ublažiti ovu ljubavnu!

Nitko me nije upozorio da ljubav boli. Da jest, držao bih se podalje od Sare i njezinih najplavljih očiju!
Zato izbjegavam gledati u more, boje njezinih očiju, da se ne bih utopio.

Idem okopavati nešto. U blizini je susjedov vrt. Možda mi čupkanje korova odvrati misli od Sare. Ali što ako susjed pomisli da mu kradem kupus koji je naumio ukiseliti?

Ne bi bilo dobro da se uvalim u probleme zbog tamo nekog zelja!

Prijatelji me zovu na koncert popularnog banda. Nisam lud. Čim počne neka ljubavna pjesma, ubio bih se od plača. Zagrlio bih neki grm umjesto Sare, ili bar nekog meni najbližeg, a to je uvijek moj prijatelj Pero. Kud bih od srama? Ismijavali bi me do kraja života! Prepričavali bi tu zgodu na mom vjenčanju! Pa onda djeci i unucima!

Čekaj... Zvoni mi mobitel...

Sara!

Kako? Da nije greškom?

Drhtavim glasom prozborim: – Daaa...
– Luka...
– E...
– Nešto ne razumijem ove razlomke... Možda bi mi mogao objasniti...

Jes! Ja sam taj!

Matematičar od glave do pete! Sav sam u razlomcima!
I srce mi je razlomljeno i u razlomcima!
Ali, pomalo postajem cijeli broj!

– Paaa, može! – odgovorim, a najradije bih preskočio sve stepenice i preletio do Sarine kuće.

Opet sam svoj!

I baš me briga što kiša pada! Obasjan sam suncem od glave do pete!

Volim jesen!

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

1. Kako Luka doživljava jesen na početku, a kako na kraju priče? Poveži.

početak priče	kiša mu više ne smeta, osjeća se kao da ga obasjava sunce
kraj priče	kiša i tmurno vrijeme odgovaraju njegovoj tuzi

2. Zašto Luka kaže da jesenja kiša nema nimalo razumijevanja za njegovo slomljeno srce?

a) Jesensko vrijeme doživljava u skladu sa svojim tužnim raspoloženjem.

b) Čini mu se kao da i sve oko njega treba razumjeti njegovu tugu.

c) Zaista misli da kiša može razumjeti ljudske osjećaje.

d) Spisateljica se na duhovit način poigrava Lukinim osjećajima.

3. Poveži Lukine neobične ideje s onime što njima pokušava postići.

napisati ljubavnu pjesmu	fizičkom boli zaboraviti ljubavnu bol
usisavati kuću	zaposliti se i prestati misliti na Saru
ubosti se na kaktus	kreativno izraziti svoje osjećaje
čupati korov	pokupiti komadiće slomljenoga srca

4. Luka kaže da nema volje čak ni za palačinke s Nutellom koje najviše voli. Što ta činjenica govori?

a) Želi pokazati koliko je tužan.

b) Ono što ga inače veseli trenutačno mu nije važno.

c) Više ne voli palačinke.

d) Njegovi osjećaji utječu na to kako doživljava stvari oko sebe.

5. Luka često pretjeruje dok opisuje svoju ljubavnu tugu. Koje su rečenice dobar primjer takva pretjerivanja? Možeš odabrati više odgovora.

a) Srce mu je razbijeno kao vaza.

b) Čuli bi ga kako plače i u susjednome kvartu.

c) Prijatelji bi priču o njegovu plaču prepričavali čak njegovoj djeci i unucima.

d) Prijatelji su ga pozvali na koncert.

6. Poveži Lukine osjećaje s jesenskim slikama. Koju bi sliku jeseni odabrao/odabrala za svaki osjećaj?

tuga	sunce koje se pojavljuje iza oblaka
nada	siva kiša koja dugo pada
uzbuđenje	vjetar koji raznosi lišće na sve strane
mir nakon tuge	tiho jesensko poslijepodne nakon kiše

